

★ **פעילי המוסד,**
★ **קציני צה"ל**
★ **וגם ראש השב"כ**

★ **דויד קימחי**
★ **פוחח לפניו**
★ **שערים באמריקה**

★ **גם בישראל:**
★ **שבע מחנות**
★ **אישיות ותרומות**

★ **שיכונן טנקים**
★ **סובייטים של**
★ **סין ב' ישראל**

★ **מתווך הנשק**
★ **מיספר ו**
★ **של ישראל**

★ **תרומות של**
★ **מיליונים גם**
★ **למערך וגם לליכוד**

כורים לדרום-קוריאה, ולמרות שאר צותי-הברית הפעילה לחץ על סיאול כדי שתמשיך לקנות כורים ממנה, אייזנברג ממש "גנב" את העסקה. אחרי שעשה את העסקה הגיש אייזנברג לקנרים חשבון על 20 מיליון דולר. לאחר-מכן התפשרו הצדדים על 15 מיליון דולר, בתנאי שאייזנברג ייצג את קנוד בכל עסקה נוספת בקור ריאה, ובתנאי שהוא יגיש רשימה מפורטת על הוצאותיו.

הסתבר כי הרשימה של אייזנברג היתה מורכבת מכמה פתקים מחברות הקשורות בחברה של אייזנברג, פיתוח מאוחד בע"מ. כמו כמעט כל הנכסים של אייזנברג, גם זו רשומה בפנקמה. **התוצאה: שערוריה פוליטית גדולה באוטוה, פיטורים של פקידים קוראיים בכירים, וביניהם ראשי-הממשלה, והתחלת הסוף של אייזנברג בסיאול.**

★ **"הוא שורף את עצמו"**

"הוא שורף את עצמו", אמר ארס, העוקב אחרי אייזנברג מקרוב, ושבקש להישאר בעילום-שם.

צילון: צפירי, העולם הזה

מולטי-מיליונר אייזנברג
"איש אינו אוהב מתווכים"

דברים במיוחד הרחוק, ובמיוחד ביפאן, בקוריאה הדרומית, בוויאטנאם, בתאיר לנד ובפיליפינים. יש לזה קשר עם מתנות נדיבות וטובות-הנאה פרטיות לעת מצוא.

אך העיקר הוא שאייזנברג היה מסוגל לספק לסנינים דבר שהם היו זקוקים לו באמת — שיכלול ושיפוץ המנועים של טנקים ותותחים מתוצרת סובייטית — עלידי ישראל.

זה מכבר הפך אייזנברג למתווך הנשק הפרטי מיספר 1 של ישראל. הצ' וות הבינלאומי החזק שלו, המורכב מ-500 איש, מלא בפעילי המוסד לשעבר, קציני צה"ל, שגרירים לשעבר ונספחים מיסחריים ישראלים.

אברהם שלום, ראש השב"כ לשעבר ששמו יצא לשימצה, עובר עתה למען אייזנברג בניו-יורק.

★ **"ידידים וכסף"**

דרכו של אייזנברג היתה ארוכה ופתלתלה. ערב מלחמת-העולם השנייה, כשהיה פליט יהודי בן 19 מגרמניה הנאצית, יליד מינכן, הוא לא הת-מקם בתל-אביב אלא בשאנחיי. ב-1940 הוא הגיע לטוקיו.

אפשר ליהנות מן הפרדוקס. אייזנברג בילה את המלחמה בבירתו של בעליה-הברית הא-סיאתי של היטלר.

ולבסוף לקנות את מי שנמצאים בעמדות-כוח, להעניק חווים בס' כומים של מאות מיליוני דולארים. אייזנברג חתך לעצמו אחוזים עסיסיים מעסקות של בניית-סכרים, הקמת מפעלים מאושרים ותוכניות-פיתוח ענקיות ברחבי העולם השלישי. לדברי אחד מעובדיו הבכירים לש-עבר, אייזנברג תובע 6%, אך מוכן להתפשר על 5% ופחות. אייזנברג עצ-מו טוען שהוא מרוויח את שכרו ביושר, ושכאוצות רבות אי-אפשר לעשות שום דבר בלעדיו.

אין ספק שיש בכך משום אמת. אולם תאוות-הבצע והחוצפה (המילה מופיעה במקור האנגלי בעברית) של אייזנברג הפכו לאגדה. איש אינו אוהב מתווכים. במיקרה אחר — בניית מיפעל-לד-כוכית כשוי של 150 מיליון דולארים בסין על-ידי החברה הבריטית פיל-קינטון — השתמש אייזנברג בקשרים שלו בפקינג, כדי לתבוע 12.5% מן העסקה שלא היה לו שום חלק בה. הוא טען שהשקיע בזה 13 מיליון דולר, אך גם זה מגיע רק ל-8.6%. יתכן כי חלק גדול מההשקעה במומנים תתגלה כחלק מ-"דמי-העמלה" שלו.

מה הפך את אייזנברג לאדם חסר-תחליף, עד כדי כך שהסנינים היו מוכ-נים לתת לו סכום כזה? מדוע הירשתה לו פקינג לטוס לסין במטוס בואינג 707 הפרטי שלו, כאשר הנשיאים של חב-רות מערביות גדולות ישוב והמתינו לאשרות-כניסה?

באופן חלקי ניתן להסביר זאת בשם שיצא לאייזנברג כמי שמסוגל להזיז

זהו סיפור סנסציוני — החשיפה הראשונה של עברו ועסקיו של שאול אייזנברג. הוא התפרסם בעיתון הכלכלי האמריקאי רב-היוקרה "פורבס", בחתימת הש' קסטיין. אה-עיתון ישראלי אחד לא העז לתרגם ולפרסם אותו. מוראו של אייזנברג הוא על הכל. החומר מובא על-ידי יגאל לביב.

להלן הכתבה בלשונה:

★ **"תאוות-בצע וחוצפה"**

לפי כל הסימנים, שאול אייזנברג הוא גדול המתווכים בעולם. סיפורו שייך לשוליים הרחוקים של הקפיטליזם של המאה ה-20, ונקרא כמו שילוב של הסוחר מונוציה עם הסידרה דאלאס, כשהוא מועבר לספר-מתח על המיזר-הרחוק בנוסח שונון של ג'יימס קלואל.

אייזנברג, כיום בן 66, בפתח שעת-הדימומים של חייו, גרף כבוד מועט, הרבה אויבים ועושר המוערך ב-500 מיליון דולר.

אין צבר אייזנברג הון כזה אם כן פאנית ואם בידיש? אייזנברג הוא המומחה העולמי הגדול ביותר לקרא-טה כלכלי: הוא מרכז בידיו עוצמה כלכלית כדי שיוכל לפרוק את הנשק מן היריב, לשתק אותו ולהשתלט עליו. השיטה היא להתיידד, אחר-כך לפתות,

Brokering public works and armaments to the Third World, Israel's Shoul Eisenberg has amassed a half-billion-dollar fortune, but little love.

The world's greatest middleman

הכותרת ב"פורבס"

באמריקה קוראים לזה שוחד...

"כיום אין הוא פעיל עוד בקוריאה ובי-פאן. באיושווה מקום, במהלך העניינים, הוא מגזים".

בשנות ה-60 כבר היה אייזנברג פעיל ברחבי העולם. הוא ייצג חברות אירופיות גדולות, וביניהן איי-סי-איי (חברת-ענק בריטית לכימיקלים), פיי-אט, מאי' וסימס, וכן גם חברות יפא-ניות כמו היטאצ'י ומיצובישי. הלקחות האמריקאיים כללו את סינטינאטי מר-לאקרו, קומבסטש'אנוניריון וגאט-ק'ס.

הוא משתמש בדרכון ריפלומאטי אוסטרי (הוא קונסול-הכבוד של וינה בדרום-קוריאה), ויש לו בתים בטוקיו, בלונדון ובציריך. אולם ביתו האמיתי של אייזנברג הוא מטוס בואינג 707, שבו יש שני חדרי-שינה, מישור ואבי-זריזה. אלא שהוא חסר-המולדת חש בצורך בבית יותר קבוע. בשנות ה-70

בשנות ה-60, כאשר ארצות-הברית סירבה לממן תוכניות-פיתוח שנראו לה כבלתי-מעשיות... בקרב אנשי-העסקים בקוריאה יצא לאייזנברג שם כמי שמי-שיג חווים על-ידי תשלום של דמי-עמל-לה של עד 25% לפקידים בעלי-השפעה בלישכת-הנשיא.

אין דבר המטיל אור על הפרק הקור-ריא של אייזנברג יותר מאשר פרשת הכור הגרעיני הקנדי בשנת 1976. לאייזנברג הגיע מידע על הקשיים שהיו לקנדה במכירת כורים מדגם קור-דו. הוא הופיע באוטוה, והבטיח למכור כור כזה לסיאול. למרות שחברת ווס-טינהאוז (האמריקאית) כבר מכרה שני

* שמילא לאחר-מכן תפקיד מרכזי בעת מיחמת-הלבנון, כמתווך בין ישראל, הלבנונים ואש'ף.